

Λίγες μέρες πέρασαν από την 8η του Μάρτη τη μέρα που σηματοδοτεί τους αγώνες των εργαζόμενων γυναικών για την απελευθέρωση και τη χειραφέτησή τους από την εκμετάλλευση και την καταπίεση από την καπιταλιστική εργοδοσία και τις κάθε είδους καταπίεση και προκαταλήψεις σε βάρος τους. Είναι μέρα που μας δείχνει σε μας και στις μελλοντικές γενιές, το δρόμο της αγωνιστικής διεκδίκησης όλων αυτών που μας ανήκουν και που μας στερούν. Ενάντια

σε ένα σύστημα που μας θέλει μισό-εργαζόμενες, μισό-άνεργες ανάλογα κάθε φορά με τις ανάγκες του κεφαλαίου και του κράτους

Και εδώ σε αυτό το δήμο βρίσκονται πολλές εργαζόμενες γυναίκες από τις χιλιάδες γυναίκες στη χώρα μας που δέχονται την επίθεση της εργοδοσίας και την απόλυση και αντιστέκονται επιμένοντας διαλέγοντας το δύσκολο δρόμο του αγώνα, υπερασπίζοντας το δικαίωμα στην εργασία. Με το παράδειγμα τους μας υπενθυμίζουν ότι η αξιοπρέπεια, ο αγώνας και η απλότητα θα κερδίσουν την άδικη στάση της εργοδοσίας και του κράτους. Μία από αυτές είναι **η συναδέλφισσα σας εργαζόμενη στο δήμο μας, η κα Πανάγου, που 15 χρόνια τώρα υπερασπίζεται το δικαίωμα στην εργασία, γιατί αρνήθηκε να υποταχτεί στην απόλυση και να αντικατασταθεί από άλλον χωρίς καμία αιτία.**

Ποιος είναι αυτός που της στερεί το δικαίωμα στην εργασία; Η διοίκηση του δήμου με τους μηχανισμούς του Καλλικράτη.

Από τότε που δούλευε στο Κ.Ε.Κ., το 1999, έγινε η πρώτη προσπάθεια για απόλυση της, η οποία και αποτράπηκε άμεσα το 2000 με δικαστικά μέσα και με την στήριξη των τότε συναδέλφων της. Για την υπόθεση αυτή, μετά από ένα δικαστικό μαραθώνιο, υπήρξε τελεσίδικη απόφαση το 2012. Ο δήμος, όμως, παρότι η υπόθεση τελεσίδικισε, αρνήθηκε να την υλοποιήσει. Παρά την τελεσίδικη απόφαση η οδύσσεια της εργαζόμενης συνεχίζεται, με αποφάσεις που έρχονται για συμμόρφωση σε τελεσίδικες αποφάσεις δικαστηρίων, με “τελευταίο σταθμό” την απόφαση του τριμελούς συμβουλίου του Αρείου Πάγου το 2012.

Και ενώ υλοποιείται η επαναπρόσληψη και μεταφορά της εργαζομένης στην ΔΗ.Κ.Ε.Α.Κ τον Ιούλιο και τον Αύγουστο του '12, της κάνουν ανάκληση και η περιπέτειά της συνεχίζεται. Στα τέλη του Σεπτεμβρίου 2012 αναλαμβάνει ξανά καθήκοντα χωρίς να πληρωθεί το 3μηνο που άγονταν και φέρονταν. Και όταν έκλεισε και η ΔΗΚΕΑΚ ενώ όλοι οι εργαζόμενοι μεταφέρθηκαν στον Δήμο, με απόφαση δημοτικού συμβουλίου και όπως πρόβλεπε ο νόμος, μόνον η συγκεκριμένη εργαζόμενη έμεινε εκτός. Με κόστος οικονομικό και ηθικό.

ΤΥΧΑΙΟ ΜΗΠΩΣ;

Η ιστορική της διαδρομή δείχνει πως όχι!

Πριν 2 μήνες αναρωτιόμαστε γιατί συμβαίνει αυτό, παραθέτουμε τα ερωτήματα που θέταμε στην ανακοίνωση της Ανυπότακτης Πόλης:

Γιατί η διοίκηση δεν υλοποίησε την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου για μεταφορά της στο δήμο; Γιατί τόσο μένος ;

Θα μπορούσε κανείς να σκεφτεί ότι το πρόβλημα είναι γραφειοκρατικό, όπως έλεγε ο δήμος.

Όμως όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι η υπόθεση μυρίζει κατάχρηση εξουσίας χρησιμοποιώντας όλους τους μηχανισμούς του Καλλικράτη, που έτσι και αλλιώς γι' αυτό τον λόγο δημιουργήθηκε από την κεντρική εξουσία και άνοιξε νέους ατραπούς για την εφαρμογή της πιο αντεργατικής πολιτικής από τον «δήμο εργοδότη».

Αυτά λέγαμε πριν από 2 μήνες και δυστυχώς οι προβληματισμοί μας επιβεβαιώθηκαν.

Η διοίκηση του δήμου όχι μόνο δεν έστειλε στην αποκεντρωμένη διοίκηση στον φάκελο την σύμβαση της και την τελεσίδικη απόφαση του Αρείου Πάγου όπως όφειλε, αντίθετα ζητούσε και την απόλυση της, για αυτό και η αποκεντρωμένη διοίκηση δεν εγκρίνει το πέρασμα της εργαζόμενης στο δήμο.

Καταγγέλλουμε την αντεργατική στάση της διοίκησης και απαιτούμε να λύσει το πρόβλημα όχι τώρα αλλά χθες.

Απαιτούμε να δώσει εξηγήσεις στο δημοτικό συμβούλιο για την αθέτηση των αποφάσεων του δημοτικού συμβουλίου.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον αγώνα της μέσα από το Σωματείο για το δικαίωμα στην εργασία.

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Ανυπότακτη Πόλη - Αντικαπιταλιστική Παρέμβαση στις γειτονιές Αγ. Αναργύρων - Καματερού